

www.parohiaserbanvoda.ro

Adormirea Maicii Domnului

DUMINICA A 7-A DUPĂ RUSALII
(*Vindecarea a doi orbi*
și a unui mut din Capernaum)

†) SF. IER. NIFON, PATRIARHUL
CONSTANTINOPOLULUI
SF. MC. EVPLU, ARHIDIACONUL

MUTATU-TE-AI LA VIAȚĂ, FIIND MAICA VIEȚII

**Praznicul Adormirii Maicii Domnului nu se află cuprins în Sfânta Scriptură,
el este consemnat în Tradiția Bisericii. Două sunt izvoarele revelației:
Sfânta Tradiție și Sfânta Scriptură.**

Prima scriere din Scriptura Noului Testament apare în anul 44 și ultima aproximativ în anul 90. La început a fost cuvântul care s-a transmis cu mult suflet din gură în gură. Apoi a fost consemnat în Scripturi. Sfântul Evanghelist spune că mai sunt și alte lucruri pe care le-a făcut Iisus și care nu s-au scris în cartea aceasta, căci „sunt și alte multe lucruri pe care le-a făcut Iisus și care, dacă s-ar fi scris cu de-amănuntul, cred că lumea aceasta n-ar cuprinde cărțile ce s-ar fi scris” (Ioan 21, 25).

Dacă Maica Domnului în cultul Bisericii Ortodoxe are zece praznice mari, o parte din ele sunt cuprinse în Sfânta Scriptură, iar celelalte fac parte din Sfânta Tradiție. Cea mai mare sărbătoare dedicată Maicii Domnului este Adormirea Maicii Domnului. La această sărbătoare aflăm iubirea Fiului său, Care a trimis cu trei zile înainte pe Arhanghelul Gavriil să-i aducă vestea mutării din lumea aceasta. Iar la mutare, El a venit, i-a luat sufletul și l-a așezat de-a dreapta Sa.

Descifrăm din acest praznic că Mântuitorul a iubit-o pe mama Sa încă din pruncie, că Tatăl a ales-o pe ea pentru curătenia vieții ca din ea să-și ia trup Fiul Său. Iar Fiul îi era supus și ascultător din copilărie. Vedem că-n toată viața a fost cinstită de Fiul său, chiar și pe Cruce.

Au cinstit-o Apostolii și creștinii din Ierusalim, pentru care a fost model, căci ea le împlinea toate rugămințile și până în ultima clipă a stăruit în rugăciune, fiind misionară și exemplu pentru toți.

Când a primit vestea mutării, și-a împărțit puținele lucruri care le avea la

săraci și, aprinzând candela, și-a intensificat rugăciunea, iar la aproape 60 de ani a avut loc mutarea ei din lumea aceasta. În decursul istoriei descifrăm că Apostolii au iubit-o, au cinstit-o, fiind prezenți la mutarea ei.

La fel și creștinii din secolul V, care au statornicit la Sinodul al III-lea Ecumenic (431) adevărata învățătură despre Maica Domnului – Theotokos, adică „Născătoarea de Dumnezeu”, iar la Sinodul al VII-lea Ecumenic (787) au reușit să aducă în cinste icoanele Maicii Domnului. De atunci, icoanele – altă dată aruncate – ale Maicii Domnului împodobesc mănăstirile, bisericile și casele noastre, dovedindu-se a fi făcătoare de minuni.

Dar și dușmani a avut Maica Domnului în decursul istoriei, începând de la cărturari și farisei, continuând cu marii eretici printre care se numără Nestorie sau învățăturile greșite despre Maica Domnului susținute de catolici. Nu putem trece cu vederea cuvintele blasfemiatoare, greu de reprodus, susținute de sectanți. Dar și indiferența

ortodocșilor care nu mai cunosc învățătura despre Maica Domnului. Lecția pe care o primim la Adormirea Maicii Domnului are multe alte aspecte pe care încercăm să le descifrăm, ca să învățăm ceva din mesajul transmis de Biserică celor care au urechi de auzit.

Vedem cum ar trebui să fim la mutarea noastră din viața aceasta, împăcați cu toată lumea, să primim cu bucurie momentul plecării noastre de aici. Să nu uităm cum să ne rânduim bine lucrurile înainte de plecare. Apoi să ne învățăm copiii câtă grijă trebuie să avem față de părinții noștri: nu abandonându-i în casă sau prin azile, având gândul numai la împărțirea moștenirii, ci veghind ca părinții noștri să aibă parte de un sfârșit creștinesc, neînfruntat, în pace.

Nu nesocotindu-le bătrânețea la vremea neputinței lor. Cu cât le scad lor puterile, cu atât să-i ascultăm mai mult. Învățăm aceasta din grija pe care au avut-o patriarhii față de părinții lor.

Apoi vedem cum s-au comportat la priveghi primii creștini, cum citeau ei

rugăciuni și psalmi și cum ne comportăm noi azi, când la priveghi nu mai citim psalmi, dar stăruim de cele mai multe ori în lucruri care nu se cuvin, cum ar fi băutura, vorbele de ocară, în loc de lumânări aprinse – țigări, vorbe necuviincioase.

Aceasta pentru că noi nu vrem să-i mai învățăm pe copiii noștri cum să se comporte la căpătâiul celui decedat. Și pentru că noi, părinții, nu mai avem demnitatea morală care să impună copiilor noștri seriozitatea chiar și atunci când nu mai suntem. Gândiți-vă, dacă un creștin cu demnitate se mută în lumea de dincolo, îți permiți să te comporți oricum la căpătâiul lui, adică

să bei, să fumezi, să nu citești o rugăciune? E trist că vorbesc așa despre o lume morală care pe zi ce trece apune.

Avem în curtea bisericii capela. Îmi este greu să scriu un cuvânt despre amărăciunea pe care mi-o lasă în suflet așa-zisul priveghi al rudelor, fără rugăciune, cu vorbe fără rost, mâncare și băutură, înjurături, țigări, iar mizeria care rămâne în urmă pune în evidență și starea noastră de spirit.

Așadar, câte lucruri minunate învățăm din mutarea Maicii Domnului la Cer, când Toma, venind de la Malabar a găsit mormântul gol, în care se afla numai omoforul, a înțeles că Fiul lui

Dumnezeu a mutat-o pe Maica Domnului cu trupul la Cer, căci nu putea fi dat stricăciunii trupul din care El și-a luat existența.

De aceea, toată învățătura despre Adormirea Maicii Domnului este cuprinsă în troparul și condacul sârbătorii și astfel praznicul este mângâietor: „Întru naștere Fecioria ai păzit, întru Adormire lumea nu ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare; mutatu-te-ai la Viață, fiind Maica Vieții” – așa cântă psaltul la praznicul Adormirii Maicii Domnului – „și cu rugăciunile tale, izbăvești din moarte sufletele noastre”. ❀

Părintele Dinu

CRINII CARE ÎNFLORESC DE ADORMIREA MAICII DOMNULUI

Multe și mari sunt minunile pe care Dumnezeu le face cu noi. Pe unele însă nu le vedem, pe altele le considerăm de cele mai multe ori coincidențe. Maica Domnului însă, grabnic ajutătoare oricând strigăm la ajutorul ei, intervine cel mai des în viața noastră. Miracolul devine firesc. Cu toate acestea, anumite minuni depășesc puterea noastră de înțelegere. Dar cu siguranță ele sunt expresia dragostei lui Dumnezeu, a Maicii Domnului și a sfinților pentru oameni. O astfel de minune este înflorirea crinilor veștejiți la icoana Maicii Domnului.

« Între satele Troianata și Demon-tandata, lângă Argostoli (în Insula Kefallonia - Grecia), există o biserică care se numește „Maica Domnului cu crinii”. Începând cu sărbătoarea Bunevestiri, se așază în fața icoanei Maicii Domnului o vază cu crini, care este firesc ca după câteva ore să se veștejească. Însă nu se ating de ei. După ce au trecut vreo patru luni și vine ziua de 15 August, într-un mod miraculos, înverzesc tulpinile și înfloresc crinii, cu toate că partea de jos a rămurelei rămâne uscată.

Și în alt sat din Kefallonia, la Pastra, care se află în partea de sud-est a insulei, se petrece aceeași minune. În curtea Bisericii Adormirii Maicii Domnului se cultivă crini. În mai, când înfloresc, îi taie, formează mănunchiuri și le așază în fața icoanei Sfintei Fecioare. Se usucă, dar de la 1 august, când încep slujbele de Paraclisul Maicii Domnului, până la 15 august prind viață și îmbobocesc. După Sfânta Liturghie a sărbătorii Adormirii, preotul îi împarte ca o binecuvântare creștinilor.

Mai demult, icoana se afla în sătucul vecin, Ana Valtes, unde avea loc aceeași minune.

Tradiția locală din Valtes spune că icoana Adormirii a fost găsită în urmă cu

trei sute de ani pe culmea Gravala, plină cu tufe, la capătul unui izvor, printre crini albi. A descoperit-o o păstoriță condusă aici de o capră, care se ducea să bea apă din acest izvor și tot trupul ei era ud.

Uneori, când creștinii cu credință fierbinte spun Paraclisul în fața icoanei Maicii Domnului, tulpinile crinilor, cât ține rugăciunea, înverzesc.

Aceeași minune se observă și în Arhipelagul celor 12 insule, în Lipsos, insulă care se întinde la răsărit de Patmos și la nord de Leros.

Acolo, la o biserică a Maicii Domnului, există o icoană originală: Născătoarea de Dumnezeu Îl ține pe Hristos nu ca Prunc, ci ca răstignit pe Cruce. Poporul numește această icoană „Maica Domnului a lui Haron” (în mitologia greacă Charon era bătrânul luntraș ce-i trecea pe cei morți peste râul Acheron spre Hades. În text, sinonim cu „moartea”).

În aprilie 1943 o fată evlavioasă a tăiat crini albi și i-a așezat la această icoană. Crinii, după câteva zile, s-au uscat. Au trecut săptămâni, luni, iar crinii uscați, în chip miraculos, au început să scoată boboci. Mai ales în iulie. Iar la 23 august - atunci serbează hramul biserica - și-au deschis florile cu totul. Și aceștia din august erau întru totul asemănători cu cei din aprilie.

De atunci, din 1943, minunea se repetă în fiecare an. Un locuitor din Lipsi ne-a scris: „Prin aprilie, punem crinii la icoană. Crinii, însă, cum e și firesc, se usucă cu totul și în chip minunat prin iulie încep să îmbobocească, iar bobocii, la sărbătoarea de după nouă zile de la Adormirea Maicii Domnului, se deschid în niște crini de toată frumusețea. Un mesaj de bucurie este pentru noi, cei din Lipsi, această zi”.

A doua parohie a satului este numită a Sfintei Fecioare „Strămutata” (denumirea se datorează unei deplasări și păstrări miraculoase a bisericii). Când înfloresc crinii, le taie tulpinile și îi așază la marea și străvechea icoană făcătoare de minuni a Sfintei Fecioare care se află în această biserică. Puțin după aceea, cum este firesc, aceștia mor, se ofilesc, le cad frunzele și rămâne o tijă subțire, plâpândă, uscată, care, dacă o va atinge mâna cuiva, repede se va risipi. Îndată însă ce se apropie vremea lui 15 August, părțile moarte ale florilor încep încet-încet să prindă viață. Și la 15 August, când biserica are hramul, se află la apogeul înfloririi lor. Și-au revenit, au îmbobocit, au scos niște boboci ca niște mărgăritare înrouate și de multe ori scot și frunze verzi.» (Arhimandrit Daniil Gouvalis, *Minunea credinței*) ❀

ICOANA MAICII DOMNULUI IERUSALIMITISSA

Pentru ortodocși această biserică este unul dintre cele mai căutate și îndrăgite altare de închinare. Emoția pelerinilor este foarte mare de sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului, în luna august, când este prăznuit hramul sfântului locaș.

În acest loc, pentru scurtă vreme, a fost pus în mormânt trupului neînsuflețit al Maicii Domnului. Aici, în valea lui Iosafat, la poalele Muntelui Măslinilor, peste drum de Biserica Tuturor Națiunilor și Grădina Ghetsimani, s-a întâmplat o taină mare: potrivit tradiției creștine, Maica Domnului a fost mutată la cer, după îngropare, prin puterea și dragostea Fiului ei Cel Preaiubit.

Cuvintele părintelui Ioanichie Bălan descriu însemnătatea acestui spațiu binecuvântat: „Jos se află biserica de pe Mormântul Maicii Domnului. Aici, în adâncul pământului, a fost așezat trupul Fecioarei Maria, care s-a învrednicit să poarte în brațe pe Hristos, Viața noastră! Aici, în satul Ghetsimani, s-au adunat Apostolii de la marginile pământului să petreacă la mormânt pe Maica Vieții! Aici, Sfântul Apostol Toma, ajungând mai târziu, n-a aflat trupul Maicii Domnului în mormânt. Aici s-a smerit «roaba Domnului», cea mai sfântă dintre mame, cea mai curată dintre fecioare, Maica Vieții, mijlocitoarea lumii, mângâierea mamelor, sprijinul fecioarelor, întărirea sărmanilor și acoperitoarea călugărilor și a tuturor creștinilor!”

Sfânta Elena a zidit o biserică deasupra Mormântului Maicii Domnului, între anii 325 și 337, pe care, în anul 614, perșii au distrus-o. Peste timp, prin secolul al XI-lea, cruciații au ridicat altă biserică, care se păstrează și în zilele noastre.

Pentru a ajunge la Mormântul Maicii Domnului se coboară 48 de trepte înalte. De-a dreapta și de-a stânga scărilor se află Paraclisul Sfinților Părinți Ioachim și Ana și Paraclisul Dreptului Iosif.

Sfântul locaș este lung de 20 de metri și lat de 7 metri. În interiorul său, ca și pe bolta galeriei de coborâre, sunt prinse sute de candelă. Mormântul Măicuței Domnului, sfredelit în piatră, se află la răsărit, între naos și Altar. Roca păstrează încă forma sfântului ei trup. Peste această piatră este amenajat un mic jertfelnic, pe care se săvârșește zilnic Sfânta Liturghie. În spatele mormântului Maicii Domnului se află Altarul propriu-zis, unde preoții fac Proskomidia.

Biserica are caracter interconfesional, cu altare de slujbă pentru Biserica Ortodoxă, Biserica Romano-Catolică, Biserica

**Ierusalimitissa
(Gr. Ιερουσαλίτισσα -
Preasfânta Doamnă
a Ierusalimului)
este o icoană
foarte populară
a Maicii Domnului,
care se află
în Biserica
Mormântului
Maicii Domnului
din Ghetsimani,
în spatele
mormântului,
loc din care
îi binecuvântează
pe numeroșii pelerini
care vizitează
Țara Sfântă
și ajung la ea.**

Armeană și cea Coptă. Întâietatea la slujbele religioase aparține Bisericii Ortodoxe. La Altarul de pe Mormântul Maicii Domnului slujesc numai ortodocșii.

Icoana Ierusalimitissa este considerată cea mai frumoasă reprezentare a Maicii Domnului și cea mai aproape de imaginea reală a Sfintei Fecioare.

Icoana Maicii Domnului făcătoare de minuni este apărătoarea Ierusalimului. Istoria consemnează că icoana s-a zugrăvit singură, iar minunea a avut loc acum 250 de ani, la Mănăstirea rusească Maria Magdalena. Aici, unei maici pictorițe pe nume Tatiana i s-a arătat în vis Maica Domnului, cerându-i să o zugrăvească pe lemn. Când s-a trezit, maica a povestit superiorilor, însă nimeni nu a crezut această întâmplare. Totuși, când s-au întors în chilie maicile au găsit icoana de astăzi zugrăvită. Icoana a vorbit și le-a spus maicilor: „Vreau să mă întorc în casa mea în Grădina Ghetsimani lângă mormântul meu.” De atunci Icoana Maicii Domnului se află în locul în care și-a dorit.

Numele „Ierusalimitissa” a fost adoptat de atunci, deoarece înseamnă Preasfânta Doamnă din Ierusalim și este o icoană făcătoare de minuni. În anul 1947 au fost inundații mari și a intrat apa pe geamul de deasupra icoanei. Atunci, icoana singură s-a ridicat, a închis geamul și a coborât după ce apa fost scoasă din biserică. O altă minune, în decembrie 1999, tot la o inundație, apa a intrat pe ușa de la intrare și a ajuns în biserică,

atingând o mare înălțime. Singura icoană de care apa nu s-a atins a fost Icoana Maicii Domnului Ierusalimitissa, care s-a ridicat - în condițiile în care aceasta cântărește 200 de kilograme, fiind îmbrăcată în aur și argint masiv. Abia în ianuarie 2000 Ierusalimitissa s-a coborât la locul ei.

Mari și multe minuni face neîncetat această icoană celor care se roagă cu evlavie la Măicuța Domnului. Insuși faptul că în Biserica Șerban Vodă avem două copii ale acestei icoane este o minune și un dar care vrea să înfrățească două biserici, din Ierusalim și din parohia Șerban Vodă, cu același hram: al Adormirii Maicii Domnului.

De necontestat este grija pe care Maica Domnului o are pentru parohia noastră. În același timp, și noi o iubim mult, și nu de puține ori am ales să vizităm Locurile Sfinte și să poposim în mod deosebit acolo unde ea urma să-și doarmă somnul de veci și unde Fiul său Preaiubit nu a îngăduit ca trupul din care a luat ființă și care L-a purtat să cunoască stricăciunea, drept pentru care a ridicat-o la Cer.

Două, deci, sunt icoanele Maicii Domnului Ierusalimitissa din Biserica Șerban Vodă: prima, brodată în fir, pe care o vedem la Prohodul Maicii Domnului, și a doua, cea care se află în fața raclei Cuviosului Paisie de la Neamț, pe același stâlp cu Maica Domnului Prodromița.

Nu vreau să uitați istoria primei icoane Ierusalimitissa, de aceea v-o reamintesc în fiecare an, ca să înțelegeți nemărginita

sfințenie și dragoste a Maicii Domnului pentru noi. Cu mulți ani în urmă, o familie de tineri binecuvântată de Dumnezeu a realizat în câțiva ani de căsnicie tot ce-și poate dori o familie material și profesional. Dar mai important decât toate era faptul că deși își doreau nespun copii, aceștia nu păreau să mai vină! Credincioși, soții se rugau mult la Maica Domnului și la sfinți și cu acest dor plecau în lungi pelerinaje în țară și străinătate. La un moment dat le-a venit gândul că ar trebui să facă o jertfă, să dăruiască unei biserici o icoană a Maicii Domnului. Pașii îi poartă și în Israel, la Ierusalim, unde întâlnesc o tânără maică

româncă, care se îndeletnicea cu brodatul. Tinerii îi încredințează maicii brodarea în fir a icoanei Maicii Domnului Ierusalimitissa. Iar maica Singlitichia se apucă de lucru, dar la un moment dat icoana devine din ce în ce mai greu de realizat: parcă totul se încurcă! Necăjită peste măsură, maica se roagă cu lacrimi la Maica Domnului, căci numai la ea îi este nădejdea. Se sfătuiește și cu preoții Bisericii Mormântului Maicii Domnului și lasă timp de trei zile icoana pe Sfântul Mormânt. Iar minunea nu întârzie să apară! După ce ridică icoana de pe acest Sfânt Altar, maica se reapucă de lucru. Măinile parcă lucrează singure, cu mult

spor, iar icoana se face repede și frumos.

Și totul se întâmplă parcă pentru a ne arăta că în orice icoană se coboară harul lui Dumnezeu, iar în icoană se împletesc viața, voința și personalitatea celui pictat, căci icoana este vie, lucrătoare și fereastră spre Cer. Când icoana a fost dăruită de către tineri (care astăzi au 3 copii) bisericii noastre, maica Singlitichia a fost și ea prezentă și ne-a povestit cu multă emoție minunea legată de facerea icoanei. Și iată cum Maica Domnului intervine chiar ea în pictarea icoanelor sale: Ierusalimitissa și Prodromița sunt două icoane care s-au pictat singure. Pe ambele le avem în biserica noastră. ✕

„Paștile verii” și hramul bisericii Șerban Vodă ADORMIREA MAICII DOMNULUI

Cea mai de seamă dintre sărbătorile Născătoarei de Dumnezeu ne adună pentru două zile la biserica noastră.

Acum aproape două milenii, Hristos-Domnul a binevoit să o ia la Sine pe Maica Sa, Îngerul făcându-i cunoscută cu trei zile înainte mutarea sa la viața cerească. Născătoarea de Dumnezeu s-a suit cu bucurie, degrabă în Muntele Măslinilor să se roage. Și-a pregătit apoi cu grijă toate pentru îngropare, împărțind văduvelor sărace veșmintele sale. Luând iertare de la toți și binecuvântând pe cei de față, și-a dat sufletul în mâinile Fiului și Dumnezeului ei.

Enoriașii parohiei noastre vor fi împreună pe 14 și 15 august. Porțile bisericii Șerban Vodă sunt larg deschise, lăcașul împodobit ca pentru cea mai mare sărbătoare. Scoaterea Sfântului Epitaf, Prohodul Maicii Domnului, procesiunea cu Sfântul Epitaf și Sfintele Icoane, Sfânta Liturghie din ziua de hram ne fac aceste zile ale „Paștilor verii”, nouă, enoriașilor Parohiei Șerban Vodă, poate cele mai frumoase și mai luminoase din anul liturgic.

Hramul bisericii noastre este pentru noi prilej de comuniune, de rugăciune și mulțumire. Avem în parohia noastră un praznic ales, căci Adormirea Maicii Domnului ne dă prilej de cinstire a Aceleia care cu smerenie a făcut ascultare, primind Dumnezeirea în pântecul său. Cea care l-a fost Maică celui nemărginit, azi pleacă în Împărăția de sus, căci nu se cuvenea ca acest sfânt trup, care l-a purtat pe Hristos, să stea în adâncurile pământului. Iar noi se cuvine să fim părtași la sărbătoarea ei.

Marea noastră ocrotitoare ne-a trecut peste dureri și încercări, ne-a ajutat în boli și pierderi, ne-a îmbărbătat când ne copleșea frica sau deznădejdea. Ne-a luat în brațe când totul era pierdut, ne-a șters lacrimile și ne-a tămăduit copiii, ne-a împăcat cu cei certați, i-a înlănzit pe cei ce ne urau, ne-a pus și nouă în inimi blândețe, în minte răbdare, i-a unit pe cei ce se despărțiseră. Ne-a arătat drumul când l-am pierdut, ne-a pus în minte gândul cel bun când am avut nevoie sau ne-a luminat mintea la examenele noastre și ale copiilor noștri.

De aceea, nu-i suflet în parohia noastră care să nu-i fie DATOR Maicii Domnului cu o bucurie, o tămăduire, un sprijin. Dar darul cel mai mare pe care ni l-a făcut tuturor este zidirea lăcașului cel sfânt al Domnului, biserica. Nimic nu a fost ușor în construcția bisericii, a capelei și Așezământului

Social, dar Maica Domnului ne-a îndrumat și ajutat.

Multe rugăciuni s-au făcut și se fac la icoanele ei. Psaltirea nu încetează a se citi în sfânt locașul ei. Privegheri de seară sau de toată noaptea ne adună în tainică rugăciune o dată pe lună. Iar biserica devine neîncăpătoare în duminici și sărbători.

De aceea, vă invit pe toți, cu mic, cu mare, să fiți în această zi la Prohod și la cea mai frumoasă procesiune din această parte a Bucureștilor. Cu suflete curate, cu gândurile cele mai bune, cu smerenie, în veșmânt frumos, arătând că vrem să fim curați, frumoși atât în inima noastră, cât și în afara noastră, să ne manifestăm astfel prețuirea și față de Maica Luminii!

Vă așteptăm deci pe toți, în haine de sărbătoare, cu candelile sufletului aprinse să participați la cel mai mare praznic a parohiei noastre! ✕